

[Udenrigsministeren.]

heder, så man ikke bare bliver stillet overfor en række militære krav, som kan være mere eller mindre berettigede. Det er den komité, den højtærede finansminister er medlem af i Paris, og som har den meget væsentlige opgave på samme måde, som vi gør det i de nationale parlamenter, at stille de militære krav overfor de økonomiske muligheder i hvert enkelt land. Det er altså en fuldstændig forkert forestilling, hvis man tror, at der ikke tages hensyn hertil og ikke arbejdes med disse problemer.

Til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) vil jeg sige, at jeg er selv en varm tilhænger af folkeafstemningens princip og mener, at det i høj grad kan være nyttigt at få det placeret fast i dansk forfatning som en vis afbalancering af det repræsentative system, men lad os nu alligevel ikke gå så langt, at vi fuldstændig ser væk fra det, som er grundlaget for vor nuværende rigsdagsordning: at det er repræsentanterne, der på folkets vegne skal træffe en lang række vigtige beslutninger, og at man derfor må veje meget nøje, hvilke sager der er egnet til at sendes ud til folkeafstemning, og hvilke ikke. Man har hidtil været enig om, at f. eks. skattespørgsmål ikke egner sig dertil, og man har også været enig om, at udenrigspolitiske spørgsmål af de grunde, jeg nævnte før, ikke egner sig dertil, og derfor tror jeg, det er rigtigt, at man undlader det. Iøvrigt vil jeg gerne sige, at det er ikke rigtigt, når det ærede medlem mener, at det ikke ville hemme den beslutning, som her er tale om. Jo, det ville det, for det er jo hensigten, at denne protokol ikke blot skal undertegnes, men helst også, hvis de fornødne oplysninger kommer til at foreligge, ratificeres i løbet af næste måned.

Det ærede medlem gjorde en lang række bemærkninger om værnepligt kontra frivillig hær, som egentlig ikke hører hjemme under denne debat. Jeg skal blot sige til det ærede medlem, at hvis han tænker denne tanke helt igennem, vil han se, at han ender i den hvervede hær, og jeg ved ikke, om det er det, han tænker sig. Det, man må diskutere, er ikke så meget spørgsmålet om frivillighed eller ikke-frivillighed, men mere, om man ønsker, at hele hæren og forsvaret skal hvile på værnepligtbasis, eller man ikke ønsker det.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen anvendte sin sædvanlige taktik: han gentog det, han havde sagt i sit første indlæg, uden noget som helst hensyn til, hvad der var blevet sagt imod. Derfor er det ganske håb-

løst at diskutere med det ærede medlem. Han har sin ganske bestemte parole at følge, han har sin partiindstilling, og han er aldeles ligeglad overfor alle argumenter; der fremføres imod ham. Derfor skal jeg heller ikke gøre mange bemærkninger til det ærede medlem. Det er jo ligegyldigt, hvad jeg siger, og hvilke erklæringer jeg afgiver, det ærede medlem fastholder sin opfattelse på trods af sandhed og rimelighed. Jeg vil blot, for at vi ikke om nogle dage skal læse i „Land og Folk“, at jeg ikke svarede, og derfor må det være rigtigt, sige, at selvfølgelig har man ikke fra enkelte eller flere stormagter erklæret, at man agtede at engagere sig i Middelhavet og kræve, at andre magter skulle inddrages. Jeg har ikke spor lyst til at diskutere dette spørgsmål videre, men jeg afgiver denne erklæring, og den er selvfølgelig sand i modsætning til en hel mængde af det, det ærede medlem sagde.

Det er også urigtigt, når det ærede medlem siger, at jeg har brudt et løfte. Jeg har sagt, at inden der bliver truffet nogen afgørelse enten om eventuelt at udsende frivillige tropper til Korea eller i spørgsmål vedrørende FN, vil sagen blive debatteret åbent her i rigsdagen, og det er rigsdagen, der vil komme til at træffe beslutning i sagen. Sådan vil det simpelthen blive. Rigsdagen vil komme til at behandle disse sager i fuld offentlighed, og den danske offentlighed vil komme til at diskutere dem i fuld offentlighed; enhver mening kan her i landet komme klart og tydeligt til orde. Vi måtte, medens rigsdagen var hjemsendt, give et svar til De Forenede Nationers generalsekretær, som havde rettet et spørgsmål til os, og alle de demokratiske partiers ledere har givet tilslutning til det svar, vi gav. Det er ikke at underløbe rigsdagen, det er en nødvendig ting at foretage, når man er i den situation, vi var i. Alt vil blive lagt klart og åbent frem. Intet vil i dette tilfælde eller i noget andet tilfælde blive skjult for rigsdagen og den danske offentlighed. (*Aksel Larsen: Når afgørelsen er truffet!*)

Det er jo ærgerligt at bruge tid og kræfter på at svare det ærede medlem hr. Aksel Larsen, fordi hele den agitation, som han og hans parti fører, slet ikke har nogen som helst virkelig og reel forbindelse med debat eller med ønske om at komme hinanden i møde eller at forstå hinanden, men udelukkende har et snævert og ensidigt propagandistisk, agitationsmæssigt formål, som man i forvejen har tilrettelagt efter nogle ganske bestemte retningslinier. Det ærede medlem har efter vor forfatning frihed til at tale, og